Δέσποινά μου, μη με εγκαταλείψεις (Όσιος Εφραίμ ο Σύρος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Μαρτίου, 2018

Παρθένε Δέσποινα Θεοτόκε, εσύ που κυοφόρησες τον Σωτήρα Χριστό και Θεό μας, σ' εσένα αναθέτω όλη την ελπίδα μου, και σ' εσένα, την υψηλότερη από όλες τις ουράνιες αγγελικές Δυνάμεις, έχω την εμπιστοσύνη μου.

Εσύ, Πανάχραντη, φρούρησέ με με τη θεία χάρη σου. Κυβέρνησε τη ζωή μου και οδήγησέ με στο άγιο θέλημα του Υιού σου και Θεού μας. Εσύ δώρισέ μου τη συγχώρηση των αμαρτιών μου. Γίνε για μένα καταφύγιο, προστασία και βοήθεια και οδηγός, που με μεταφέρει στην αιώνια ζωή. Τη φοβερή μάλιστα ώρα του θανάτου μου, Δέσποινά μου, μη με εγκαταλείψεις, αλλά σπεύσε να με βοηθήσεις, και άρπαξέ με και σώσε με από την πικρή εξουσία των δαιμόνων· διότι έχεις στη θέλησή σου τη δυνατότητα, ως αληθινή Μητέρα του Θεού και Κυρία όλων.

Δέξου, πανευμενέστατη Παναγία Δέσποινα Θεομήτωρ, από μας τους ανάξιους δούλους σου, δώρα πολύτιμα και πρέποντα σ' εσένα μόνο, εσύ που είσαι διαλεγμένη από όλες τις γενεές, εσύ που φάνηκες ανώτερη από κάθε δημιουργία των ουρανίων και των επιγείων, επειδή με τη μεσολάβησή σου γνωρίσαμε τον Υιό του Θεού, και με τη μεσολάβησή σου ο Κύριος των ουρανίων Δυνάμεων παρουσιάσθηκε ανάμεσά μας, και γίναμε άξιοι να λάβουμε το άγιο σώμα και αίμα του. Είσαι μακάρια εσύ στις γενεές των γενεών, Θεομακάριστη, εσύ που είσαι λαμπρότερη από τα Χερουβείμ, και ενδοξότερη από τα Σεραφείμ.

Και τώρα, πανύμνητη Παναγία Θεοτόκε, μην παύσεις να μεσιτεύεις για μας τους ανάξιους δούλους σου, για να σωθούμε από κάθε επιβουλή του Πονηρού και από κάθε δυσκολία, και να φυλαχθούμε άτρωτοι από κάθε επίθεση προερχόμενη από τα φαρμακερά βέλη του· αλλά και ως το τέλος φύλαξέ μας, με τις ικεσίες σου ακατάκριτους, ώστε σωζόμενοι με τη δική σου βοήθεια και αρωγή να αναπέμπουμε δοξολογία και αίνεση και ευχαριστία και προσκύνηση πάντοτε στον μόνο Τριαδικό Θεό και Δημιουργό όλων των δημιουργημάτων.

Αγαθή Δέσποινα και πανευγενέστατη Μητέρα του αγαθού και πανάγαθου και υπεράγαθου Θεού, ρίξε το βλέμμα σου στην προσευχή του ανάξιου και αχρείου δούλου σου με το σπλαχνικό σου μάτι, και πρόσφερε τη βοήθειά σου σ' εμένα σύμφωνα με το πολύ έλεος της ανέκφραστης ευσπλαχνίας σου, και παράβλεψε τα αμαρτήματά μου, αυτά που έπραξα με λόγια και αυτά που έπραξα με έργα, αυτά που

έπραξα με κάθε αίσθηση, τα εκούσια και τα ακούσια, αυτά που έπραξα συνειδητά και από άγνοια, και κάνε με όλον καινούριο άνθρωπο, με το να με καταστήσεις ναό του παναγίου και ζωοποιού και εξουσιαστικού Πνεύματος, που κατοίκησε και έριξε τη σκιά του στην πανάχραντη μήτρα σου, και που είναι η δύναμη του ύψιστου Θεού· διότι εσύ είσαι βοηθός εκείνων που εξαντλήθηκαν από τους κόπους, προστάτης εκείνων που κινδυνεύουν, σωτήρας εκείνων που βρέθηκαν σε κακοκαιρία, λιμάνι εκείνων που έπεσαν σε τρικυμία, ενίσχυση και βοηθός εκείνων που περικυκλώθηκαν από δυσκολίες.

Δώρισε στο δούλο σου κατάνυξη, γαλήνη των λογισμών, σταθερότητα του νου, συνετό νου, προσοχή της ψυχής, ταπεινό φρόνημα, αγιοπρεπή και ήρεμη κατάσταση, συνετό και συγκρατημένο ήθος, που φανερώνει ως αποδείξεις της εσωτερικής κατάστασης την τάξη της ψυχής και την ειρήνη, την οποία ο Κύριός μας χάρισε στους μαθητές του. Ας φθάσει η δέησή μου στον άγιο ναό σου και στο κατοικητήριο της δόξας σου. Ας χύσουν τα μάτια μου άφθονα δάκρυα, για να με καθαρίσεις από το ρύπο με τα δάκρυά μου, και να με σφουγγίσεις με τα νάματα των δακρύων, καθαρίζοντάς με από το ρύπο των παθών.

Διάγραψε το χρεόγραφο των αμαρτημάτων μου. Διασκόρπισε τα σύννεφα της λύπης μου, την ομίχλη και την ταραχή των λογισμών. Απομάκρυνε από μένα την καταιγίδα και τη θύελλα των παθών, και φύλαξέ με μέσα σε αταραξία και γαλήνη. Πλάτυνε την καρδιά μου με πνευματικό πλατυσμό. Εύφρανε και χαροποίησέ με με ανέκφραστη χαρά και με παντοτινή ευφροσύνη, ώστε να διανύσω σωστά τους ίσιους δρόμους των εντολών του Υιού σου, και να βαδίσω με ακατάκριτη συνείδηση και με άμεμπτη συμπεριφορά.

Χάρισε επίσης και καθαρή προσευχή σ’ εμένα που προσεύχομαι σ’ εσένα, ώστε με αθόλωτο νου και απερίσπαστο λογισμό να μελετώ αδιάκοπα με αχόρταγη ψυχή, νύχτα και μέρα, τα λόγια των θείων Γραφών, και να ψάλλω με ευχαριστία, και να προσεύχομαι με αγαλλίαση της καρδιάς μου, για να δοξάσω και να τιμήσω και να επαινέσω τον μονογενή σου Υιό και Κύριό μας Ιησού Χριστό, στον οποίο πρέπει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Από το βιβλίο: Οσίου Εφραίμ του Σύρου Έργα, τ. ΣΤ’, «Προσευχές». Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1998, σελ. 358)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*